

Advies

Aanpassing Vlarem aan de stand der techniek

Minaraad, 22 september 2011 (nr. 2011|52)

SERV, 23 september 2011

SALV, 22 september 2011

Adviesvraag: ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering tot aanpassing van titel I en titel II van het Vlarem en de bijlagen aan de evolutie van de techniek
Adviesvrager: Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur
Ontvangst adviesvraag: 20 juli 2011
Adviestermijn: 60 dagen

Goedkeuring dagelijks bestuur SERV: 23 september 2011
Goedkeuring/bekrachtiging raad: 12 oktober 2011

Het advies kwam tot stand in samenwerking met de Minaraad en de SALV die het goedkeurden op 22 september 2011

Inhoud

Krachtlijnen van het advies	4
Inleiding	6
Adviestekst	7
1. Situering adviesvraag	7
2. Korte samenvatting van het ontwerpbesluit	7
2.1. Algemeen	7
2.2. Aanbevelingen van een 30-tal BBT-studies van het VITO.....	8
2.3. Het afstemmen van de integrale voorwaarden op de algemene en sectorale milieuvoorwaarden, en omgekeerd	9
2.4. Het invoeren van nieuwe rubrieken en afdelingen.....	9
2.5. Het digitaal indienen van meldingen en milieuvergunningaanvragen	12
3. Advies	12
3.1. Doelstellingen van de herziening	12
3.2. Herzieningsproces	12
3.3. Aanpassing aan BBT-studies en BREF's.....	13
3.4. Het afstemmen van de integrale voorwaarden op de algemene en sectorale milieuvoorwaarden, en omgekeerd	14
3.5. Het schrappen van oude en invoeren van nieuwe rubrieken en/of afdelingen.....	15
3.6. Digitaal indienen van meldingen en milieuvergunningaanvragen	18
3.7. Overige opmerkingen	19

Krachtlijnen

Minaraad, SERV en SALV zijn tevreden dat Vlarem I en II regelmatig op technisch vlak aangepast worden. Niettemin zijn er een aantal aspecten van het voorliggende voorstel die volgens de raden verbeterd kunnen worden.

De raden appreciëren dat het brede publiek en de overige doelgroepen zoals de bedrijfssectoren de mogelijkheid kregen om input te geven vooraleer de Vlaamse Regering de Vlarem-trein principieel goedkeurde. Niettemin vragen de raden nog meer aandacht om het initiatief van de internetconsultatie nog beter te promoten.

De vorige Vlarem-actualisatietrein dateert van 2008. De toelichting van het huidig voorstel geeft aan dat de aanbevelingen van een dertigtal BBT-studies van het VITO geëvalueerd werden om na te gaan of Vlarem-wijzigingen noodzakelijk zijn. De raden stellen vast dat de meeste BBT-studies van voor 2008 dateren. De vraag is dan ook waarom de resultaten van deze studies niet volledig meegenomen werden tijdens de vorige aanpassingen en of ze nog voldoende actueel zijn. Ten slotte vragen de raden de omzetting van de BBT-studie “Stofnormering in Vlarem” van VITO van 2007 en de BREF ‘Op- en overslag’.

De raden vinden het positief dat via deze wijziging van Vlarem de verschillende voorwaarden op elkaar worden afgestemd en hopen dat in de toekomst deze afstemming steeds een aandachtspunt zal zijn. De raden merken op dat er slechts twee pakketten met integrale milieuv voorwaarden in voege zijn en dat er sinds 2006 geen nieuwe pakketten werden vastgesteld. De raden vragen dat het systeem van integrale milieuv voorwaarden geëvalueerd wordt.

In het kader van de vereenvoudiging werden ook een aantal rubrieken grotendeels uit de indelingslijst geschrapt (bv. rubriek 30.5 het verwerken van vrij asbest). Deze indelingslijst is echter ook van belang in het kader van het Bodemdecreet. Door het schrappen van deze rubrieken zouden deze verplichtingen wegvallen wat derhalve tot gevolg heeft dat deze terreinen zomaar kunnen overgedragen worden.

Het huidige voorstel voorziet ook een aantal nieuwe rubrieken met corresponderende sectorale voorwaarden. Zo worden er nieuwe rubrieken en of nieuwe sectorale voorwaarden ingevoerd voor dierenbegraafplaatsen, specifieke bouw- en sloopwerven of wegenwerken van korte duur, aardgasstations en windturbines. De raden vinden het positief dat voor deze activiteiten voorwaardenkaders worden uitgewerkt.

Voor windturbines zijn er een aantal aspecten die volgens de raden bijkomende aandacht vragen. De raden vinden het goed dat Vlarem een kader biedt voor de bescherming van omwonenden tegen overlast (geluidshinder, slagschaduw,...). Toch zal dit niet voldoende zijn om lokaal protest tegen inplanting van windturbines op te heffen. De raden pleiten voor een vroegtijdige participatie bij het plannen van de inplanting van nieuwe windturbines en voor het delen in de financiële baten van windturbines. Inzake verdelingsaspecten verwijzen de raden naar het nakend advies over hernieuwbare energie.

De raden wijzen ook op een reeks technische onduidelijkheden en vragen om in overleg met de betrokkenen onduidelijkheden uit te klaren.

De raden vragen zich ook af of het relevant is om het volledige pakket aan milieuge-relateerde eisen (zoals een slagschaduwstudie) op alle aangevraagde inplantings-plaatsen te eisen. Mogelijks moet er voor bepaalde zones een systeem van vrijstellin-gen voorzien worden. Ook de integratie van de bouw- en de milieuvergunning is een aandachtspunt.

De raden vragen om de knelpunten voor de ontwikkeling van windenergie nauwgezet te inventariseren en aan te pakken. Hierbij moet niet alleen rekening gehouden worden met de inpassing van windenergie in het energiesysteem en in het ruimtelijk systeem, maar ook met randvoorwaarden uit het milieubeleid en het sociaal-economisch beleid. Meer fundamenteel zijn de raden voorstander om de randvoorwaarden voor het plaat-sen en exploiteren van windturbines zoveel als mogelijk op generieke en geïntegreerde wijze te regelen. Om dit te realiseren vragen de raden naar de actualisering van het Windplan Vlaanderen dat potentiële inplantingsplaatsen afbakent.

Het voorstel voorziet dat het technisch mogelijk wordt om via het eMIL-milieuvergunningenloket ook digitaal een milieuvergunningaanvraag of melding in te dienen. De raden vinden het positief maar vragen meer overleg en afstemming op het vlak van het digitaal indienen van de milieuvergunning, de stedenbouwkundige ver-gunning en hun opvolger de omgevingsvergunning. Hierbij moet aandacht zijn voor compatibele systemen en open formats. De raden wijzen ook op het risico dat de be-trokken gemeenten en provincies een afwachtende houding aannemen en wachten op de invoering van de unieke omgevingsvergunning. De raden vragen dat deze digitale kopieën van de aanvragen tijdens het openbaar onderzoek geraadpleegd zouden kun-nen worden via internet en dit op de website van de gemeente of de provincie of op een speciaal daartoe opgerichte gewestelijke website. De raden vinden dat men, zeker tijdens een overgangperiode, de aanvrager de keuze moet laten voor het digitaal in-dienen of voor het indienen van een papieren versie.

Tenslotte wijzen de raden nog op een aantal bezorgdheden inzake de ijking van meet-toestellen, de veiligheidsnota, warmtepompen, opslag van papier, REACH, sproei-installaties, lekdichtheidstesten, periodieke controlemetingen en periodieke controlebe-zoeken voor milieucoördinatoren.

Inleiding

De Minaraad en de SERV ontvingen van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur op 20 juli 2011 een adviesvraag over het ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering tot aanpassing van titel I en titel II van het Vlarem en de bijlagen aan de evolutie van de techniek. De adviestertermijn bedroeg 60 dagen. De SALV heeft beslist om zich bij deze adviesvraag aan te sluiten.

Het dossier bestond naast de brief met de adviesvraag uit:

- Het ontwerpbesluit tot aanpassing van titel I en titel II van het Vlarem en de bijlagen aan de evolutie van de techniek.
- Nota aan de leden van de Vlaamse Regering.
- Verslag aan de leden van de Vlaamse Regering.
- Fiche van de beslissing van de Vlaamse Regering van 15 juli 2011.

Marc Van den Bosch
Voorzitter Minaraad

Piet Vanthemsche
Voorzitter SALV

Caroline Copers
Voorzitter SERV

Advies

1. Situering van de adviesvraag

De Minaraad en de SERV ontvingen van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur op 20 juli 2011 een adviesvraag over het ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering tot aanpassing van titel I en titel II van het Vlarem en de bijlagen. Deze reglementering bevat de procedures en milieuvoorschriften waaraan talrijke hinderlijke inrichtingen en activiteiten moeten voldoen. De adviestermijn bedraagt 60 dagen. De SALV heeft beslist om zich bij deze adviesvraag aan te sluiten.

Over dit ontwerpbesluit organiseerden Minaraad, SERV en SALV op 1 september 2011 een hoorzitting met het bevoegde kabinet en de afdeling Milieuvergunningen van LNE.

Het voorliggende ontwerpbesluit bevat vooral technische aanpassingen om tegemoet te komen aan de technologische evolutie alsook een aantal nieuwe rubrieken. In dit advies wordt vooral op het tweede soort wijzigingen ingegaan worden. Over de zuiver technische aanpassingen organiseerde de Vlaamse overheid immers overleg met de betrokken sectoren.

2. Korte samenvatting van het ontwerpbesluit

2.1. Algemeen

Vlarem I en II worden niet alleen regelmatig aangepast omwille van nieuwe en wijzigende regelgeving op Europees en internationaal niveau maar ook om de Vlarem-regelgeving inhoudelijk te actualiseren om te garanderen dat de algemene en sectorale voorwaarden in lijn zijn met BBT.

Volgens het verslag aan de Vlaamse Regering beoogt het voorliggende ontwerpbesluit de Vlarem-reglementering inhoudelijk te actualiseren, meer bepaald in het licht van de technologische evolutie. Bij deze actualisering is tevens bijzondere aandacht besteed aan het verder vereenvoudigen van de huidige bestaande administratieve procedures, evenwel zonder afbreuk te doen aan de gestelde milieudoelstellingen die onverminderd behouden blijven.

De beoogde aanpassingen betreffen ongeveer 180 bladzijden. Ze omvatten:

- De omzetting van de aanbevelingen van een 30-tal BBT-studies van het VITO.
- Het optimaal afstemmen van de integrale voorwaarden op de algemene en sectorale milieuvoorwaarden, en omgekeerd.
- De invoering van een nieuwe rubriek 2.3.12 en een nieuwe afdeling 5.27 ingevoegd met een regeling voor dierenbegraafplaatsen.
- Een nieuwe rubriek 2.2.h en een nieuwe subafdeling 5.2.2.4bis regelt de problemen van de specifieke bouw- en sloopwerven of wegenwerken van korte duur.
- Een regeling met betrekking tot een financiële zekerheid voor monostortplaatsen voor baggerspecie.

- De invoering van sectorale voorwaarden voor windturbines en aardgastankstations.
- Voor windturbines en kleinschalige waterzuiveringsinstallaties kan het verplicht trimestrieel plaatsbezoek van de milieucoördinator vervangen worden door een EMAS-geregistreerd of ISO-gecertificeerd milieuzorgsysteem en een online controlesysteem dat dezelfde garanties biedt.
- Louter juridisch-technische rechtzettingen en bijstellingen om errata weg te werken. Hierna worden de belangrijkste wijzigingsvoorstellen kort samengevat.

2.2. Aanbevelingen van een 30-tal BBT-studies van het VITO

Dit ontwerpbesluit voert een grote inhaalbeweging uit om het Vlarem aan de evolutie van de techniek aan te passen. Hiertoe werden de aanbevelingen van een dertigtal BBT-studies van het VITO geëvalueerd om na te gaan of Vlarem-wijzigingen noodzakelijk zijn.

De volgende BBT-studies resulteerden in Vlarem-wijzigingen :

- de BBT-studie "Verf-, lak-, vernis- en drukinktproductie" van 1997;
- de BBT-studie "Houtverduurzaming" van januari 1998;
- de BBT-studie "Zwembaden" van januari 2000;
- de BBT- studie "Betoncentrales en de betonproductenindustrie" van 2001;
- de BBT-studie "Non-ferronijverheid" van september 2001;
- de BBT-studie "Inwendig reinigen van tanks en vaten" van december 2002;
- de BBT-studie "Car- en truckwash" van februari 2003;
- de BBT-studie "Ziekenhuizen" van juli 2003;
- de BBT-studie "Slachthuizen" van juni 2003;
- de BBT-studie "Houtverwerkende nijverheid" van oktober 2003;
- de BBT-studie "Metaalbewerkende nijverheid" van maart 2004;
- de BBT-studie "Natuursteen" van juni 2004;
- de BBT-studie "Composteer- en vergistingsinstallaties" van juni 2005;
- de BBT-studie "Veeteelt" van februari 2006;
- de BBT-studie "Bodemsaneringsprojecten en grondreinigingscentra" van januari 2007;
- de BBT-studie "Kleiverwerkende nijverheid" van december 2007;
- de BBT-studie "Zuivel" van september 2007;
- de BBT-studie "Raffinaderijen" van juni 2008;
- de BBT-studie "Dranken" van augustus 2008;
- de BBT-studie "Oppervlaktebehandeling van metalen en kunststoffen" van augustus 2008;
- de BBT-studie "Wasserijen" van maart 2010;
- de BBT-studie "Textiel, micropolluenten, afvalwater" van mei 2010.

Deze aanpassingen situeren zich zowel in titel I van het Vlarem (voornamelijk de indelingslijst), als in titel II van het Vlarem. Een aantal sets sectorale lozingsnormen worden aangepast en er worden ook nieuwe sets sectorale lozingsnormen gecreëerd, zodat de bijlage 5.3.2 van titel 11 van het Vlarem vervangen wordt.

2.3. Het afstemmen van de integrale voorwaarden op de algemene en sectorale milieuvoorwaarden, en omgekeerd

Het is zo dat er, mede door de recente wijzigingen van het Vlarem, verschillen zijn tussen enerzijds de integrale voorwaarden en anderzijds de algemene en sectorale milieuvoorwaarden, doordat bij een wijziging van, meestal, de sectorale voorwaarden, de corresponderende integrale voorwaarden niet simultaan werden aangepast.

2.4. Het invoeren van nieuwe rubrieken en afdelingen

2.4.1. Dierenbegraafplaatsen

Er wordt een nieuwe subrubriek 2.3.12 “Dierenbegraafplaatsen” toegevoegd aan de rubriek 2.3 “opslag en verwijdering van afvalstoffen”. Op deze manier wordt er een wettelijk kader gecreëerd voor het collectief begraven van gezelschapsdieren. Gezien dit wettelijk kader faciliterend moet zijn voor het oprichten van dierenbegraafplaatsen en tevens een hoog beschermingsniveau voor milieu en volksgezondheid moet garanderen, is er geopteerd voor een klasse 2-inrichting onder de afvalstoffenrubriek, waarbij het advies van de OVAM en van de Vlaamse Milieumaatschappij, bevoegd voor grondwater, moet worden ingewonnen. De corresponderende nieuwe afdeling is 5.2.7 “Dierenbegraafplaatsen”. Het bevat de sectorale voorwaarden die van toepassing zijn op subrubriek dierenbegraafplaatsen.

2.4.2. Specifieke bouw- en sloopwerven of wegenwerken van korte duur

Een nieuwe rubriek 2.2.2.h¹ en een nieuwe subafdeling 5.2.2.4bis regelt de problemen van de specifieke bouw- en sloopwerven of wegenwerken van korte duur.

Voor het breken van de steenachtige fractie afkomstig van bouw- en sloopwerven of wegenwerken tot gerecycleerde granulaten wordt vaak beroep gedaan op een “mobiele” breekinstallatie voor puinbreekactiviteiten gekoppeld aan een specifiek bouw- en sloopwerf of wegenwerk. Deze activiteiten zijn beperkt in de tijd en vinden plaats binnen een bepaalde afstand van de bouw- en sloopwerf of wegenwerk. Voor dergelijke inrichtingen is de huidige vergunningsprocedure wegens de lange doorlooptijd niet adequaat gebleken, zodat de milieuvergunningen niet tijdig worden bekomen.

Om een oplossing te bieden voor deze problematiek wordt een nieuwe subrubriek 2.2.2, h ingevoerd. Deze inrichtingen worden ingedeeld als klasse 3.

Bij de specifieke sectorale voorwaarden (een nieuwe subafdeling 5.2.2.4bis) wordt bepaald dat de voorbereidende mechanische behandeling, het breken en het zeven be-

¹ Rubriek 2.2.2.h omvat “het opslaan en mechanisch behandelen van afvalstoffen afkomstig van één specifiek bouw- en sloopwerf of wegenwerk waarbij minstens 50% van de stoffen na behandeling nuttig worden aangewend op de plaats van ontstaan, waarbij de inrichting niet langer dan één jaar in exploitatie zal zijn en waarbij de inrichting zich op maximaal 1.000 meter van de bouw- en sloopwerf of het wegenwerk bevindt.”.

perkt is tot maximaal zestig werkdagen. In afwijking van de algemene voorwaarden voor inrichtingen van klasse 3 inzake geluidshinder (afdeling 4.5.5), worden voor deze inrichtingen overdag specifieke eisen gesteld inzake geluidshinder. Deze afwijkende geluidsvoorwaarden zijn niet van toepassing ter hoogte van stiltebehoevende instellingen.

Ook wordt voor deze inrichtingen bepaald dat de puinbreker moet worden uitgerust met een webgebaseerd informatiesysteem dat gelinkt is aan een GPS-systeem.

2.4.3. Windturbines

Het ontbreken van sectorale voorwaarden voor windturbines in het Vlarem en het ontbreken van duidelijke, eenduidige en rechtszekere richtlijnen in het huidige beoordelingskader (omzendbrief EME/2006/01-RO/2006/02) rond de milieutechnische aspecten bij windturbines, ligt aan de basis van het voorstel voor sectorale milieuvoorwaarden voor windturbines.

Met het invoeren van sectorale voorwaarden voor windturbines zijn ook een aantal nieuwe definities specifiek met betrekking tot de aspecten slagschaduw en geluid ten gevolge van windturbines noodzakelijk. Er wordt daarom een nieuwe subtitel "Definities windturbines" toegevoegd.

Ook wordt een nieuwe afdeling 5.20.6 ingevoegd met vier subafdelingen.

De eerste subafdeling bepaalt het toepassingsgebied van de afdeling en de overgangsbepalingen voor vergunde inrichtingen.

De tweede subafdeling bevat voorwaarden met betrekking tot de hinder door slagschaduw. Er is geopteerd om de hinder door slagschaduw te beperken tot maximaal 8 h/jaar en maximaal 30 min/dag.² Een daglimiet voor slagschaduw van maximum 30 minuten per dag is internationaal aanvaard als grens voor onaanvaardbare hinder zodat gesteld kan worden dat een maximale slagschaduwduur van 30 min/dag én 8 h/j ervoor zorgt dat het aantal woningen in de directe omgeving van windturbines beperkt zal blijven (economische redenen) en impliciet zorgt voor een goede inplanting zonder een echt inplantingscriterium te gebruiken. Ter controle dient de exploitant, voor een uiteindelijk vergund project, bepaalde gegevens ter beschikking van de toezichthoudende overheid te houden. Zo dient men voor elk relevant slagschaduwgevoelig object de coördinaten en een slagschaduwkalender ter beschikking te houden. Ook is men verplicht om de eerste twee jaren een controlerapport op te stellen, later kan dit op vrijwillige basis. Tenzij anders vermeld in de milieuvergunning, geldt een maximum van acht uur effectieve slagschaduw per jaar met een maximum van dertig minuten effectieve slagschaduw per dag. Er kunnen dus mits motivatie uitzonderingen toegestaan worden. Deze bepaling laat toe om bv. in industriegebieden soepelere maatregelen inzake slagschaduw toe te staan. Dit artikel bepaalt hiernaast ook dat bestaande of

² In onze buurlanden Duitsland en Nederland is de hoeveelheid slagschaduw beperkt. Zo is de hinder door slagschaduw in Duitsland beperkt tot maximaal 30 h/j, gerekend met de astronomisch maximale waarde. Dit is, afhankelijk van de oriëntatie ten opzichte van de turbine, een verwachte reële waarde voor slagschaduw van 5 tot 8 uur. Ook in Nederland hanteert men een maximale waarde voor slagschaduw van iets meer dan 5 uur op jaarbasis. Andere landen, waar men een maximum van 30h/j als limiet gebruikt, hanteren tegelijk een perimeter rond de turbine waarbinnen zich slechts uitzonderlijk slagschaduwgevoelige objecten mogen bevinden. Deze perimeter is groter dan 500 m (tot 2 km) en is voor Vlaanderen niet (tot zeer moeilijk) hanteerbaar.

reeds vergunde windturbines, waarbij het maximaal aantal uur slagschaduw werd vastgelegd in de bijzondere voorwaarden van de milieuvergunning (30 h), enkel aan deze norm moeten voldoen.

De derde subafdeling bevat voorwaarden met betrekking tot de veiligheidsaspecten. Dit voorstel tracht een oplossing te bieden voor de veiligheidsproblematiek bij windturbines. Een aantal van de voorgestelde wijzigingen (artikelen 5.20.6.3.1 en 5.20.6.3.2) worden nu reeds standaard opgelegd als bijzondere milieuvorwaarden in milieuvergunningsbesluiten, zoals onder meer de vereiste dat windturbines moeten uitgerust zijn met een ijsdetectiesysteem en een redundant remsysteem en geconstrueerd moeten worden volgens de veiligheidsaspecten van de norm IEC-61400 of gelijkwaardig. Het is vanuit veiligheidsoverwegingen aangewezen deze op te nemen als sectorale milieuvorwaarden.

De vierde subafdeling bevat voorwaarden met betrekking tot de hinder door geluid van windturbines. Voor windturbines geldt per beoordelingsperiode de richtwaarde voor het specifiek geluid zoals bepaald in bijlage 5.20.6.1, of de waarde van het achtergrondgeluid, bepaald volgens de methodiek zoals vermeld in bijlage 4B van titel I van het Vlarem.

Naar analogie met de huidige Vlarem-bepalingen, wordt er onderscheid gemaakt in de normering per dagdeel en per gebiedsbestemming. Algemeen krijgen woongebieden nu een relatief hoge bescherming door het opleggen van een normering 's nachts van 39 dB(A). Hiermee wordt aangesloten bij de omzendbrief. Voor gebieden voor verblijfsrecreatie geldt dezelfde normering. Agrarische gebieden krijgen als norm 43 dB(A), net als recreatiegebieden. Op industriegebieden zelf (55 dB(A) en in buffergebieden (50 dB(A)) geldt een soepeler normering.

2.4.4. Aardgastankstations

In het verleden zijn er in Vlaanderen een 8-tal aardgastankstations vergund, waarbij er in de vergunning een set van bijzondere voorwaarden was opgenomen. Aangezien deze bijzondere voorwaarden van vergunning tot vergunning kunnen verschillen, zorgt dit voor de exploitanten voor onduidelijkheid en onzekerheid over de voorwaarden waaraan ze zullen moeten voldoen. Het ontbreken van sectorale voorwaarden zorgt er ook voor dat de vergunningverlenende overheid niet beschikt over een toetsingskader voor de aanvaardbaarheid van de installaties.

In artikel 1.1.2 van titel II van het Vlarem wordt een definitie toegevoegd voor “aardgastankstations” en “aardgasopslag”.

Aan de titel II van het Vlarem wordt een afdeling 5.16.8 toegevoegd voor “inrichtingen voor de bevoorrading van motorvoertuigen met aardgas of tot aardgaskwaliteit opgevoerd biogas, andere dan deze vermeld in afdeling 5.16.7 ”. Deze afdeling bevat de veiligheidsvoorschriften waaraan de installatie dient te voldoen.

Aan de bijlagen van titel II van het Vlarem wordt een bijlage 5.16.7 toegevoegd die luidt als volgt: “Keuringsschema aardgastankstations”. Deze bijlage bevat de verschillende veiligheidsvoorzieningen die aan een keuring onderworpen moeten worden en de periodiciteit van deze controles.

2.5. Het digitaal indienen van meldingen en milieuvergunningaanvragen

Sinds het voorjaar van 2009 kan men via het eMIL-milieuvergunningenloket een milieuvergunningformulier (klasse 1 en 2), een meldingsformulier (uitsluitend klasse 3 en overname) en het meldings-/mededelingsformulier (kleine verandering of derdeklasseonderdelen van vergunde inrichting klasse 1 of 2) online invullen.

Het voorstel voorziet dat het technisch mogelijk wordt om ook digitaal de aanvraag of melding in te dienen. Daarnaast worden er aanvraagformulieren aangepast. Voorbeelden hiervan zijn:

- Specifiek voor windturbines wordt ook een overeenkomst gevraagd met de eigenaars van de percelen waarboven de wieken van de windturbines kunnen draaien.
- Om een goede beoordeling mogelijk te maken zijn een aantal studies noodzakelijk bij de milieuvergunningaanvraag van windturbines, meer bepaald een slagschaduwstudie, een veiligheidsnota en een geluidsstudie. Dit wordt aangegeven in de toelichtingsbijlage.
-

3. Advies

3.1. Doelstellingen van de herziening

Op regelmatige tijdstippen worden Vlarem I en II op technisch vlak aangepast. Dit is positief. Minaraad, SERV en SALV zijn tevreden met een reeks aanpassingen en vereenvoudigingen die zijn ingegeven door:

- maatschappelijke en technologische evoluties (o.a. BBT);
- nieuwe activiteiten (windturbines, dierbegraafplaatsen, ...);
- het streven naar verdere administratieve vereenvoudiging;
- nieuwe kennis en informatie;
- de rechtzetting van fouten in eerdere aanpassingen van Vlarem.

Niettemin zijn er een aantal aspecten die volgens de raden verbeterd kunnen worden. Daarom formuleren zij in dit advies opmerkingen en voorstellen om het wijzigingsbesluit verder te verbeteren in het licht van de vooropgestelde doelstellingen van het besluit. Met name wordt achtereenvolgens ingegaan op:

- het herzieningsproces;
- aanpassing aan BBT;
- afstemming van de voorwaarden;
- invoeren van nieuwe rubrieken en/of afdelingen;
- digitaal indienen van meldingen en vergunningen;
- overige opmerkingen.

3.2. Herzieningsproces

Voorafgaand aan de adviesprocedure bij Minaraad en SERV heeft de Vlaamse Regering over de Vlarem-‘actualiseringstrein’ een openbare kennisgeving en raadpleging

georganiseerd. Via de website van LNE werden het ontwerpbesluit en de toelichting beschikbaar gesteld voor het brede publiek met de mogelijkheid voor eenieder om erop te reageren tot 13 mei 2011. De raden appreciëren dat het brede publiek en de overige doelgroepen zoals de bedrijfssectoren de mogelijkheid kregen om input te geven vooraleer de Vlaamse Regering de Vlarem-trein principieel goedkeurde. De raden stellen vast dat de oorspronkelijk teksten op heel wat plaatsen werden bijgesteld. Dit toont aan dat deze werkwijze een duidelijk toegevoegde waarde heeft.

Niettemin vragen de raden nog meer aandacht om het initiatief van de internetconsultatie te promoten. De bedoeling moet immers zijn om de teksten wijd te verspreiden en iedereen de kans te geven om opmerkingen en suggesties te geven. Een dergelijk initiatief verdient ook een veel prominentere plaats op de websites van de Vlaamse overheid. De raden appreciëren ook de toegevoegde onderbouwing en verantwoording, al zijn niet alle voorgestelde wijzigingen steeds voldoende beargumenteerd. Voorbeelden hiervan zijn:

- Het verlaten van de benadering met inwonersequivalenten (al dan niet groter dan 20) voor debiet (600 m³).
- Etc.

3.3. Aanpassing aan BBT-studies en BREF's

Mineraad, SERV en SALV zijn voorstander om Vlarem op regelmatige tijdstippen inhoudelijk te actualiseren om te garanderen dat de algemene en sectorale voorwaarden in lijn zijn met BBT. De vorige Vlarem-actualisatietrein dateert van 2008. De raden stellen tot hun tevredenheid vast dat de aanpassingen meer gebundeld gebeuren dan vroeger; al wordt er reeds een nieuwe Vlarem-trein aangekondigd.

De toelichting geeft aan dat de aanbevelingen van een dertigtal BBT-studies van het VITO geëvalueerd werden om na te gaan of Vlarem-wijzigingen noodzakelijk zijn. De raden stellen vast dat de meeste BBT-studies van voor 2008 dateren. De oudste studie is van 1997. De vraag is dan ook waarom de resultaten van deze studies niet volledig meegenomen werden tijdens de vorige aanpassingen. Bovendien rijst de vraag of deze studies nog voldoende actueel zijn. Ten slotte zou de toelichting ook een overzicht moeten geven van BBT's die nog niet in deze trein werden opgenomen. Specifiek vragen de raden voor de omzetting van de BBT-studie "Stofnormering in Vlarem" van VITO van 2007 en de BREF 'Op- en overslag' waarnaar in de actieplannen fijn stof voor hot spotzones meermaals verwezen wordt om diffuse stofemissies te beperken.

Naast deze algemene opmerking hebben de raden nog enkele technische vragen:

- Wijzigen emissiegrenswaarden lucht. Artikel 5.4.3.1.3. wordt gewijzigd op basis van BBT voor "Houtverwerkende nijverheid. De vraag is of het niet aangewezen is om enkel de bepalingen uit 5.59 (met name in bijlage 5.59.1) voor houtverwerkende nijverheid aan te passen en daar de grenswaarde van 75 mg/Nm³ in te schrijven. Er vallen immers ook andere activiteiten onder de bepalingen van artikel 5.4.3. die niets te maken hebben met houtverwerkende nijverheid.).
- Meetfrequentie dioxinen en furanen. Volgens de BBT studies kleiverwerkende nijverheid (en dit werd zo aangepast bij de vorige wijziging van Vlarem) is het aangewezen om dioxinen en furanen enkel te meten bij installaties waar er een risico is op dioxines. De huidige Vlarem gaat uit van dit principe. In het nieuwe voorstel

wordt de meetfrequentie terug op minstens 1 maal per jaar gebracht. De vraag is of dit geen vergissing is.

- Voor sector 55 (werktuigbouw, koudbewerking en oppervlaktebehandeling van metalen) werd de parameter “fluoride” vervangen door “totaal anorganisch gebonden fluoride”. De vraag is of dit wel in overeenstemming is met BBT.

3.4. Het afstemmen van de integrale voorwaarden op de algemene en sectorale milieuvorwaarden, en omgekeerd

Bij recente wijzigingen van het Vlarem zijn er verschillen ontstaan tussen enerzijds de integrale voorwaarden en anderzijds de algemene en sectorale milieuvorwaarden. Immers bij die wijzigingen van veelal sectorale voorwaarden werden de corresponderende integrale voorwaarden niet gelijktijdig aangepast.

De raden vinden het positief dat via deze wijziging van Vlarem de verschillende voorwaarden op elkaar worden afgestemd en hopen dat in de toekomst deze afstemming steeds een aandachtspunt zal zijn.

Het stelsel van de integrale milieuvorwaarden gaat uit van een concept waarbij de bedrijfsactiviteit in haar geheel wordt bekeken en waarbij de voorwaarden zo zijn gconcipieerd dat zij alle vormen van nadeel voor mens en milieu kan voorkomen of beperken door middel van een sluitend ‘all in one’ pakket milieuvorwaarden. In 2004 werd een Titel Milieuvorwaarden ingelast bij het DABM. De eerste pakketten met integrale milieuvorwaarden voor ‘standaardgarages’ en ‘standaardhoutbewerkingsbedrijven’ werden op 28 december 2006 in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd. Sinds 2006 werden geen nieuwe ‘standaardinrichtingen’ meer in het leven geroepen. Ondertussen werden ook de drempels in Vlarem aangepast waardoor minder inrichtingen meldings- of vergunningsplichtig zijn of waardoor inrichtingen in een lagere klasse vallen. De raden vragen dat het systeem van integrale milieuvorwaarden geëvalueerd wordt. Deze evaluatie moet onder andere een antwoord bieden op de vraag of dat enerzijds een veralgemening naar andere categorieën van inrichtingen wenselijk is of dat anderzijds het instrument eerder overbodig is.

Naast deze algemene opmerking hebben de raden nog enkele technische vragen:

- Vlarem I, definitie standaardhoutbewerkingsbedrijf. De indeling van de gevaarlijke producten onder subrubriek 19.8 verschilt van de indeling van gevaarlijke producten in rubriek 17 (Vlarem I bijlage I). De opslag van P1-producten en P2-producten wordt in de definitie van standaardhoutbewerkingsbedrijf beperkt tot verplaatsbare recipiënten, terwijl er van deze beperking geen sprake is in rubriek 17.
- Vlarem II - Afdeling 5BIS.19.8.4.7.3. Er is mogelijks tegenstrijdigheid m.b.t. productgebruik tussen Vlarem I en II
- Vlarem II - Art. 5BIS.19.8.4.11.3. - In deze afstandstabel voor opslag van gevaarlijke vloeistoffen in vaste houders staan de minimale scheidingsafstanden voor o.a. P1/P2 producten. Mogen deze producten volgens de definitie van een “standaard houtbewerkingsbedrijf” wel in vaste houders worden opgeslagen?

3.5. Het schrappen van oude en invoeren van nieuwe rubrieken en/of afdelingen

3.5.1. Algemeen

In het kader van de vereenvoudiging werden ook een aantal rubrieken grotendeels uit de indelingslijst geschrapt. Voorbeelden hiervan zijn: rubriek 20.3.2 (Inrichtingen voor de productie en omzetting van asbestproducten), rubriek 30.5 (verwerken van vrij asbest) en 30.6 (mechanisch bewerken van voorwerpen die asbest bevatten). Deze indelingslijst is echter ook van belang in het kader van het Bodemdecreet. Het Bodemdecreet verplicht ook een onderzoek (bv. in het kader van een overdracht) bij een risicoactiviteit. Door het schrappen van deze rubrieken zouden deze verplichtingen wegvallen wat derhalve tot gevolg heeft dat deze terreinen zomaar kunnen overgedragen worden.

Het huidige voorstel voorziet ook een aantal nieuwe rubrieken met corresponderende sectorale voorwaarden. Zo worden er nieuwe rubrieken en of nieuwe sectorale voorwaarden ingevoerd voor dierenbegraafplaatsen, specifieke bouw- en sloopwerven of wegenwerken van korte duur, aardgasstations en windturbines.

De raden vinden het positief dat voor deze activiteiten voorwaardenkaders worden uitgewerkt. Tot op heden werd veelal gewerkt met bijzondere voorwaarden. Aangezien deze bijzondere voorwaarden van vergunning tot vergunning kunnen verschillen, zorgt dit voor de exploitanten voor onduidelijkheid en onzekerheid over de voorwaarden waaraan ze zullen moeten voldoen. Het ontbreken van sectorale voorwaarden zorgt er ook voor dat de vergunningverlenende overheid niet beschikt over een toetsingskader voor de aanvaardbaarheid van de installaties en activiteiten. De raden onderschrijven dan ook het belang van het opstellen van nieuwe sectorale voorwaarden voor deze installaties.

Naar aanleiding van de introductie van de nieuwe rubriek 2.2.2.h voor specifieke bouw- en sloopwerven of wegenwerken van korte duur merken de raden op dat in 1993 voor verplaatsbare inrichtingen een andere piste werd voorzien, namelijk artikel 15bis van het Milieuvergunningsdecreet. Momenteel is hiervoor nog geen uitvoeringsbesluit vastgesteld.

Voor windturbines zijn er een aantal aspecten die volgens de raden bijkomende aandacht vragen. Daarom formuleren zij in dit advies vragen, opmerkingen en voorstellen om het kader voor windturbines verder te verbeteren.

3.5.2. Windturbines

De exploitatie van windturbines is heden ingedeeld in rubriek 20.1.6 (Installaties voor het opwekken van elektriciteit door middel van windenergie). Wel zijn er op dit moment nog geen sectorale voorwaarden uitgevaardigd, hoewel deze installaties hinder kunnen veroorzaken en een risico naar de omgeving inhouden. Mogelijke probleempunten zijn geluidshinder, slagschaduw, visuele hinder, afleiding van verkeersdeelnemers, afbrekende delen of ijsafwerping, ...

Tegen 2020 is België verplicht om 13% van zijn finaal energieverbruik uit hernieuwbare energie te halen. Het potentieel aan windenergie zal hierbij een belangrijke rol spelen.

Momenteel telt Vlaanderen 156 windturbines met een totale capaciteit van 264 MW terwijl volgens de bevoegde minister in Vlaanderen ruimte is voor minstens 1000 MW. In 2010 werden slechts een tiental nieuwe windturbines gebouwd in Vlaanderen. De veel te beperkte groei is te wijten aan een combinatie van factoren, waaronder de beperkte capaciteit van het elektriciteitsnet, ingewikkelde juridische procedures op de diverse niveaus en bij de diverse instanties, het ontbreken van duidelijke ruimtelijke inplantingsvoorwaarden in landbouwgebied, het potentieel aan milieuhinder (en corresponderend waardeverlies van investeringen) en het soms beperkte draagvlak bij omwonenden.

Het nieuwe Vlarem-voorstel bevat een kader om de milieuhinder van windturbines te beheren. De raden vinden dit een goede zaak. Toch zal dit niet voldoende zijn om lokaal protest tegen inplanting van windturbines op te heffen. Hier op een goede manier mee omgaan veronderstelt in de eerste plaats een vroegtijdige participatie bij het plannen van de inplanting van nieuwe windturbines. Het klassieke openbaar onderzoek komt hiervoor veel te laat in de besluitvormingsprocedure. Daarnaast zouden de omwonenden (burgers en bedrijven) niet alleen actiever betrokken moeten worden bij nieuwe aanvragen maar zouden ze bijvoorbeeld ook moeten kunnen delen in de financiële baten van een windturbine. Inzake verdelingsaspecten verwijzen de raden naar het nakend advies over hernieuwbare energie.

De raden vinden het goed dat Vlarem een kader biedt voor de bescherming van omwonenden tegen overlast (geluidshinder, slagschaduw,...). De raden gaan akkoord dat er sectorale voorwaarden worden opgenomen in Vlarem. De vastlegging van sectorale voorwaarden biedt in theorie enkele voordelen:

- Meer uniformiteit in de voorwaarden die voor de diverse windturbines gelden: Hoewel de vergunningsvoorwaarden kunnen afwijken van de sectorale voorwaarden, zorgt het vastleggen van vereisten die min of meer systematisch in individuele vergunningen aan windturbines werden opgelegd, in de sectorale voorwaarden voor meer uniformiteit, transparantie en voorspelbaarheid.
- Verduidelijking van het milieubeleidskader waarbinnen windturbines ingeplant en geëxploiteerd mogen worden. Het ontbreken van een duidelijk wettelijk kader draagt er toe bij dat de inplanting van nieuwe windturbines stroef loopt of spaak loopt. De opname van sectorale voorwaarden verhoogt kan de rechtszekerheid verhogen, zowel voor de aanvragers als voor burgers en vergunningverleners.

Volgens de raden is het evenwel niet zeker of het voorliggend ontwerpbesluit ook in de praktijk voor meer duidelijkheid en rechtszekerheid zal zorgen. Zo zijn er volgens studiebureaus onduidelijkheden inzake:

- De regeling ter preventie van slagschaduw:
 - Moet voor een gebouw dat meerdere verdiepingen bevat voor elke verdieping een apart slagschaduwgevoelig object in de berekeningen opgenomen worden?
 - Moet elke exploitant een logboek bijhouden of alleen exploitanten van turbines met slagschaduwgevoelige objecten binnen de contouren van 4 uur (art. 5.20.6.2.)?
 - Hoe zal de naleving van de maximale slagschaduw per relevant slagschaduwgevoelig object worden gecontroleerd? Wat gebeurt er na twee

jaar als het controlerapport niet meer moet worden bijgehouden? Hoe zal men de toepassing van remediërende maatregelen controleren?

- ▀ Dienen de hoogtelijnen verplicht opgenomen te worden?
- ▀ Hoe moet hiermee omgegaan worden met lambertcoördinaten bij kantoorgebouwen en andere grote gebouwen (ziekenhuizen, scholen,...)
- ▀ De regeling inzake de beperking van de veiligheidsrisico's
 - ▀ Op welke wijze moet de gemiddelde aanwezigheid van het aantal personen bepaald worden?
 - ▀ Is het niet correcter om "installaties, die het externe risico en bijhorend effect significant kunnen verhogen" te omschrijven als "alle inrichtingen met installaties met Seveso-stoffen die het externe risico significant kunnen verhogen"?
 - ▀ Vraag is of de nabijheid van een windturbine niet eerder het externe risico van zulk een installatie verhoogt in plaats van het effect.
 - ▀ Er moet een gemotiveerde beoordeling opgesteld worden waarin de effecten op de bestaande risicocontouren van de Seveso-inrichting geëvalueerd en gekwantificeerd worden. Hier wordt geen melding gemaakt van 'andere installaties'. Is dat bewust?
 - ▀ Lage drempel Seveso-inrichtingen en andere inrichtingen (met installaties met Seveso-stoffen) zijn niet verplicht om risicocontouren te bepalen, zodat deze meestal ook niet ter beschikking zijn om de impact van de windturbine hierop te bepalen en te kwantificeren.
 - ▀ De risicocontouren zijn meestal door andere erkende VR-deskundigen bepaald en worden niet zomaar vrijgegeven.
 - ▀ Er zijn vragen bij de te hanteren afstand voor bladbreuk bij overtoeren.
- ▀ De regeling inzake beperking van de geluidsimpact:
 - ▀ Wat is het juridische statuut van afstandsregel als 'vuistregel'?
 - ▀ Indien het specifiek geluid van de windturbine lager ligt dan de richtwaarde vermeld in bijlage 5.20.6.1, moet er geen oorspronkelijk omgevingsgeluid gemeten worden. Is dit de bedoeling ?

De raden vragen om in overleg met de betrokkenen bovenstaande onduidelijkheden uit te klaren en in Vlarem vast te leggen.

De raden vragen zich af of het relevant is om het volledig pakket aan milieugerelateerde eisen (zoals een slagschaduwstudie) op alle aangevraagde inplantingsplaatsen te eisen. Mogelijks moet er voor bepaalde zones een systeem van vrijstellingen voorzien worden.

Ook de integratie van de bouw- en de milieuvergunning is een aandachtspunt. Nu moeten beide vergunningen apart worden aangevraagd, wat voor juridische rompslomp zorgt.

De raden vragen om de knelpunten voor de ontwikkeling van windenergie nauwgezet te inventariseren en aan te pakken. Ook is een allesomvattende visie nodig op een toekomstige energiesysteem met veel meer hernieuwbare energie en in het bijzonder op de rol van windenergie hierin. Hierbij moet niet alleen rekening gehouden worden met de inpassing van windenergie in het energiesysteem en in het ruimtelijk systeem, maar ook met randvoorwaarden uit het milieubeleid en het sociaal-economisch beleid.

Meer fundamenteel zijn de raden voorstander om de randvoorwaarden voor het plaatsen en exploiteren van windturbines zoveel als mogelijk op generieke en geïntegreerde

wijze te regelen. Om dit te realiseren vragen de raden naar de actualisering van het Windplan Vlaanderen dat potentiële inplantingsplaatsen afbakt. Het huidige Windplan Vlaanderen bevat de mogelijke inplantingsplaatsen voor windturbines in Vlaanderen. Het windplan is echter meer dan 10 jaar geleden opgemaakt en moet aangepast worden ondermeer aan de verwachte gegevens over de onthaalcapaciteit van de netten, aan de lokale evolutie van de elektriciteitsvraag, aan de trend naar grotere en hogere windturbines, de nieuwe sectorale milieuvorwaarden en de nieuwe elementen m.b.t. de luchtverkeersveiligheid. Daarnaast is er een wisselwerking nodig met de ruimtelijke uitvoeringsplannen.

3.6. Digitaal indienen van meldingen en milieuvergunningsaanvragen

Het voorstel voorziet dat het technisch mogelijk wordt om via het eMIL-milieuvergunningsloket ook digitaal een milieuvergunningsaanvraag of melding in te dienen.

De raden vinden het positief dat de Vlaamse overheid streeft naar een digitale milieuvergunningsdatabank die als draaischijf dient voor de frontoffice (e-loket) en de backoffice inzake milieuvergunningen. Het huidige systeem laat enkel toe een vergunning en melding in te vullen en af te drukken. Het voorstel is dan ook een stap voorwaarts. De raden vragen dan ook de invoering ervan van zodra dit technisch mogelijk is.

De raden hebben wel nog een aantal bezorgheden en aandachtspunten.

In juli 2011 keurde de Vlaamse Regering de startnota i.v.m. de unieke omgevingsvergunning goed. De bedoeling is dat deze unieke vergunning de stedenbouwkundige en de milieuvergunning vervangt. De nota wordt nu verder uitgewerkt en moet tegen eind 2011 resulteren in een ontwerp van decreet. Het samen indienen en laten behandelen van de milieu- en bouwvergunning ('uniek loket'), de minimale vorm van integratie die nu al bestaat, wordt maar zelden gebruikt en wordt digitaal niet voorzien. De raden vragen meer overleg en afstemming op het vlak van het digitaal indienen van de milieuvergunning, de stedenbouwkundige vergunning en hun opvolger de omgevingsvergunning. Hierbij moet aandacht zijn voor compatibele systemen en open formats. De raden wijzen ook op het risico dat de betrokken gemeenten en provincies een afwachtende houding aannemen en wachten op de invoering van de unieke omgevingsvergunning.

De raden vragen dat deze digitale kopieën van de aanvragen tijdens het openbaar onderzoek geraadpleegd zouden kunnen worden via internet en dit op de website van de gemeente of de provincie of op een speciaal daartoe opgerichte gewestelijke website. Indien er om gevraagd wordt, moet ook een papieren exemplaar geraadpleegd kunnen worden.

De raden vinden dat men, zeker tijdens een overgangperiode, de aanvrager de keuze moet laten voor het digitaal indienen of voor het indienen van een papieren versie.

Alle gemeenten en de provincies zouden zo snel als mogelijk en ten laatste binnen een paar jaar verplicht moeten overschakelen naar het digitaal laten indienen van meldingen en vergunningen. De overheden moeten onderling verdere afspraken maken zodat tussen hen digitaal kan doorstromen wat digitaal ingediend werd.

De uitbouw van de milieuvergunningendatabank sleept al meer dan 10 jaar aan. De raden betreuren dit. De raden vragen ook bijkomende inspanningen zodat de uiteinde-lijke vergunningsbeslissing digitaal raadpleegbaar zou zijn en dit conform de open-baarheid van milieu-informatie.

3.7. Overige opmerkingen

De raden stellen vast dat de voorgelegde teksten nog onduidelijkheden bevatten, waarvan hierna enkele voorbeelden worden gegeven. Voorbeelden van deze vra-ge/opmerkingen zijn:

- ▀ **Ijking van meettoestellen.** Het ijken van meettoestellen is een federale be-voegdheid. De FOD economie, meerbepaald de dienst metrologie is hiervoor be-voegd. Er moet over gewaakt worden dat alle bepalingen over het ijken van toe-stellen (bv. in art. 5.53.3.3§5) afgestemd worden met de federale reglementering zodat onduidelijkheden en misinterpretaties vermeden worden.
- ▀ **Veiligheidsnota.** Volgens de sector kan het niet de bedoeling zijn dat er voor iedere mededeling van een kleine verandering (bv. een productwissel) bij hoge drempel Seveso-inrichtingen een goedgekeurde veiligheidsnota nodig is. Boven-dien zou het voorstel er toe leiden dat een mededeling van een kleine verande-ring niet meer kan voor Seveso-inrichtingen met een omgevingsveiligheidsrap-port/ milieuvergunning ouder dan 5 jaar.
- ▀ **Warmtepompen.** In het Vlarem voorstel worden warmtepompen meldingsplichtig vanaf een totale geïnstalleerde drijfkracht van 5 kW. De sector merkt echter op dat op dit moment voor residentiële toepassingen reeds warmtepompen worden geplaatst waarvan de compressor een vermogen heeft tot 6 kW. Hierdoor zouden bepaalde warmtepompen voor residentiële toepassingen meldingsplichtig wor-den. De vraag is of dit de bedoeling is.
- ▀ **Opslag van papier** (rubriek 33.4). De opslag van meer dan 10 ton papier in een lokaal is momenteel nog steeds ingedeeld als klasse 2 inrichting. Bij de rubrieken 23.3 (opslag van kunststoffen) en 19.6 (opslag van hout) is in 2009 het indelings-criterium wel verhoogd en wordt er wel rekening gehouden met het al of niet ge-legen zijn in een industriegebied. Het voorstel past rubriek 33.4 aan en dit naar voorbeeld van de opslag van kunststoffen en niet naar analogie van opslag van hout. De vraag is of de externe risico's verbonden aan de opslag van papier best vergelijkbaar zijn met deze verbonden aan de opslag van hout of van kunststof-fen. De vraag is ook in hoeverre de vergunningsplicht van de opslag van deze materialen (in het bijzonder papier, karton, hout, stro) reeds ondervangen wordt door de federale wetgeving³ inzake brandveiligheid voor de opslag van een aan-tal materialen.
- ▀ **REACH.** Vanuit de sector wordt het nut en de werkbaarheid van de bijkomende bijlage "F14" in vraag gesteld. De sector vraagt om de bijlage af te schaffen of in tweede orde minstens sterk te vereenvoudigen.

³ KB brandveiligheid van 1994. In 2009 werd dit KB van toepassing op alle nieuwe industriegebouwen en de uitbreiding van bestaande industriegebouwen.

- **Sproei-installaties** (art. 5.16.4.1.3.). Het schrappen van de uitzonderingsregel in § 1 heeft als gevolg dat er vanaf 1 januari 2015 (voor bestaande installaties) zowel boven alle bovengrondse LPG-tanks, als boven de losplaats voor de tankwagens, als boven de zone waar er LPG wordt getankt door de klanten, een sproei-installatie moet aangebracht worden. De vraag is of dit de bedoeling is.
- **Lekdichtheidstesten** (art. 5.16.1.8.§ 1.). Vanuit de sector wijst men op de consensus om de lektheidstest uit te voeren tot aan de eerste afsluitklep of blockvalve. In het voorbeeld van de compressor wordt de compressor, inclusief alle drukvaten en drukleidingen enz, aan lektheidstesten onderworpen tot aan de eerste afsluitklep.
- **Periodieke controlemetingen** (art. 5.2.3bis.4.18). Op veel tuinbouwbedrijven worden WKK-installaties geplaatst waardoor de houtstookinstallatie wordt ingezet als back-up-installatie in geval van een strenge winter of bij uitval van de WKK-installatie. Door de huidige meetfrequentie moeten de tuinders de houtstookinstallatie in de zomer opstarten enkel en alleen om een meting te kunnen uitvoeren. Het voorstel brengt de meetfrequentie terug naar één meting per jaar voor stookinstallaties die minder dan 90 dagen per jaar in werking zijn. De raden merken op dat er nog houtstookinstallaties zijn die slechts tijdelijk worden ingezet (bv. bij de verwarming van gebouwen). Het is onduidelijk in hoeverre het de bedoeling is dat deze installaties ook onder de uitzonderingsregel vallen.
- **Periodieke controlebezoeken voor milieucoördinatoren** (art. 31). De milieucoördinator moet tenzij anders bepaald in de milieuvergunning, tenminste eenmaal per trimester van een kalenderjaar zelf ter plaatse zijn controletaak gaan uitvoeren. Voor onbemande installaties voor waterwinning en gasontspanningsstations geldt momenteel geen minimumfrequentie. Voor windturbines en kleinschalige waterzuiveringsinstallaties is het trimestriële plaatsbezoek van de milieucoördinator een te strenge eis gebleken die vervangen kan worden door een EMAS-geregistreerd of ISO-gecertificeerd milieuzorgsysteem en een online controlesysteem dat dezelfde garanties biedt als de trimestriële controles ter plaatse door de milieucoördinator zelf. Met het oog op uniformiteit van de afwijkende regeling wordt dezelfde regeling toepasselijk op onbemande installaties voor waterwinning en gasontspanningsstations. Voor deze installaties impliceert de voorwaarde voor een gecertificeerd milieuzorgsysteem een verstrenging. Vanuit deze sectoren wordt de vraag gesteld of deze maatregel wel enige meerwaarde biedt. Eenzelfde vraag wordt gesteld bij de periodieke controles voor (onbemande) benzinstations.